

ár enn. Men tá hefur hann sigrað, sigur hann. Stjórnarherurin er afturámótið líka so vísur í sigrinum.

Leon Blum,

hin franski statsministarin, hefur hildið stóra roðu um figgarligt samarbeiði við Týskland. Henda roða er væl fagnað í Týsklandi. Ein glotti kanska í té hvor veit nakað um, hvar ið tær diplomatisku loynugoturnar fara.

II.

INDLÆG

fra

Sagsøgte P. M. Dam
i Retssag Nr. 142 1936.

Til Færøernes Ret.

Replik fra Sagsøgte P. M. Dam
i Retssag Nr. 142/1936.

I Anledning af Sagsøgernes Replik af d. 5. August d. A. undlader jeg ikke herved iøvrigt holdende mig til mit Indlæg af d. 19. Juni i nærværende Sag at gøre følgende supplerende Bemærkninger:

1. Jeg har ikke, som i Sagsøgernes Replik antydet, i mit Indlæg anført, at den anholdte Artikel i »Føroya Social-Demokrat« af 30. Maj 1836 angriber Sagsøgerne som »Indehavere, Direktion eller Bestyrelse« for Bladet »Dagblaðið«. Jeg har tværtimod afkræftet dette og med denne Afkræftelse som Begrundelse afvist Sagen, hvilken Afvisning jeg fastholder, idet jeg fremdeles påstår, at jeg efter Ordlyden i Stævningen er stævnet af de Herrs som Indehavere af »Dagblaðið« og ikke som selvstændige »Dagblaðið« uvekkommende Personer.

Det skal iøvrigt i denne Forbindelse bemærkes,

at der i alle Tilfælde kun kan være Anledning for »Dagblaðið«, respektive Forfatteren af dets Spiesartikel af 16. Maj d. A. Nr. 55, at anke over den anholdte Artikel, idet denne hverken direkte eller indirekte angriber d'Herr Leif Waagstein og Chr. Holm Jacobsen.

Jeg påstår derfor, at den anholdte Artikel er de to Herrer fuldstændig uvekkommende ud over den Rolle, de i Lighed med andre Medlemmer eller Tilhængere af Vinnuflokken spiller som aktive Deltagere i Vinnuflokspolitikken.

Baggrunden og Foranledningen til anholdte Artikel er som allerede antydet den politiske Chikane, som »Dagblaðið« og øvrige Vinnufloksrepræsentanter har øvet imod Socialdemokratiet, dets Føreres og Regerings Bestræbelser for at hjælpe Arbejderklassen, hvilken Chikane »Føroya Sosial-Demokrat« som Repræsentant for de angrebne påstår sig Retten til at påtale og bekæmpe.

I mit sidste Indlæg er der tilvejebragt en udførlig Redegørelse for og Dokumentation af denne Chikane.

Social-Demokratens Gensvar

ved anholdte Artikel, der er holdt i Angrebstone, er et mod Vinnuflokkens Chikane rettet politisk Forsvar, personificeret i Entalsformen, hvilken personificering altså kun kan staa og staa i Relation til vort Kendskab til, hvem der var Aktionsføreren (Bankdirektør Petersen) jfr. Påvisningen i mit sidste Indlæg af, hvem der er Forfatteren til »Dagblaðið«s foranævnte Spidsartikel.

Dette vort Forsvar eller Svar paa Tiltale over for det politiske Angreb fra Vinnuflokken respektive »Dagblaðið« og Bankdirektør Petersen var i den Grad for Vinnuflokspolitikken almenlydig og med Hensyn til den personlige Adresse flydende, at samtlige af Vinnuflokkens Førere føler sig paatalet eller angrebet — ikke mindre end 3 anlægger Sag — skønt som allerede antydet, at Adressen for Artiklens Angreb paa denne nazi- og fasciserede Vinnuflok respektive Forfatteren af den den anholdte Artikel (Forsvar) direkte

foranledigende og med Usandhed imod Socialdemokratiet færende Spidsartikel i »Dagblaðið« ikke afviger fra Entalsformen (udtrykkende den i Bankdirektør Petersens Optræden overfor Socialdemokratiet personificerede Vinnuflokspolitik).

Som allerede antydet vidste vi, at Bankdirektør Petersen havde skrevet »Dagblaðið«s Spidsartikel af 16. Maj. Vi kunde derfor og vilde ogsaa, saafremt vi havde været af den Formening, at Angrebet var et isoleret personligt Udtryk fra Direktørens Side, godt haft nævnet Hr. Bankdirektørens Navn og saaledes gjort vort Svar til et isoleret Mellemværende med ham personlig. Men det gjorde vi ikke, thi vi vidste at Motiverne for dette Angreb var de samme, som gjorde sig gældende for samtlige Angreb paa Socialdemokratiet fra Vinnuflokkens Side, nemlig politisk Chikane af den laveste Form.

(Sluttes i næste Nr.)

„De satte en Ære i deres Skændsel.“

Landstingsvalgets Haandfæstning — Sæbeboblen.

Var det hele „en Ret Linser“ om igen og en maskeret Bryllupsgave?

»Undertegnede Landstingsmand Poul Niclasen erklærer herved, at jeg fra i Dag af melder mig ind i det socialdemokratiske Parti paa Rigsdagen og er indforstået med at tage alle de med denne Indmeldelse forbundne Konsekvenser.

Færøernes Lagting, den 12. Oktober 1936.

(sign.) Poul Niclasen.»

Det forundrer ingen, om Lagtingets 8 Sambandsmænd med Folketingsmanden i Spidsen i en dyster Stemning valgte Landstingsmanden paa denne Haandfæstning. At de allerede da skulde have haft Ræven bag Øret dristede ingen sig ved første Omgang at gætte og endelige udtale Formodning om.

Saa utvetydig var Ordlyden af Haandfæstningen.

Om Sambandspartiets redelige Modstandere af Sambandspartiet fnoes ogsaa af Harme. De tog Erklæringer alvorlig. De kunde ikke tænke sig, at deres Tillidsmænd ikke hørte til de Færinger, som Digteren Rasmus Effersøe prisede som Mænd, der aldrig brød deres Ord. Dette sidste vilde være værre end det første!

Men hvad sker der saa ikke: Landstingsmanden viger tilbage for at tage Konsekvenserne. Den heroiske Kraft under Indgælsen af Haandfæstningen,

som kom til Orde i Udbrud som: Terningen er kastet! Nu har jeg handlet i Overensstemmelse med min Samvittighed! Der er ingen Vej tilbage! forduftede som Dug for Solen under det psykiske Pres, han blev udsat for. Heroismen i hans maaske eneste store Øjeblik taalte ikke mere end den første Amputation. Afsettelsen som Chefredaktør; saa kapitulerede han, flygtede for den øvrige Del af Konsekvenserne, som

a) Udmeldelsen af Sambandspartiet,

b) Indmeldelsen i Socialdemokratiet.

c) det i Forbindelse med denne for et rigtigt Mandfolk eneste værdige Handling staaende Tab af Indlægterne som Redaktør og Forretningsfører ved »Dimmalætting«.

d) Optagelsen af Kampen for Socialdemokratiet imod bl. a. Reaktionen i Sambandspartiet.

Han forblev i Sambandspartiet under Parolen: Tiden læger alle Saar! O, himmelske Naivitet! Som om Tiden og Historien gør andet end hensynsløst fordømmer og doder alt det, som ikke har gjort sig fortjent til »Hæder og Virak«.

Det var Eneren, hvis moralske Fjeder var af Voks. Men Partiet dog, der baseres sig paa denne Moral!

I »Dimmalætting« Nr. 4 d. A.

HAVNAR SANGFELAG

TIL

SANGKVØLDIÐ

i Fimleikarhøllini sunnukvöldið hin 31. januar kl. 8 fáast atgongumerki á 1 kr. 50 øyr. i H. N. Jacobsens bókahandli inntil leygarkv. kl. 6.

ATGONGUMERKI fáast ikki við inngongdina.

Løgtingsskattur

fyri 1936, ið ikke er goldin áðrenn 15. februar, verður latin til útpantingar.

Løgtingsskrivstovan.

ser man saaledes, at den ved Hjælp af Haandfæstningen til Chefredaktør anvanserede Son af den i samme Haandfæstnings-spekulation værende Hovedkraft, Folketingsmanden, ikke blot bekendtgør, at Hr. Landstingsmanden ikke vil ind i det socialdemokratiske Parti, men i sin tilsyneladende aandelige Kynisme gaar han saa vidt, at han formelig skryder af, hvor »flot« Sambandspartiet tog det socialdemokratiske Parti ved Næsen. Haanende hoverer han over, hvordan mulige godtroende Sjæle indenfor dette Parti, der trods alt troede paa, at »et et Ord er et Ord, og en Mand er en Mand« alligevel maatte være gældende indenfor Sambandspartiets Spids, maatte se denne Tillid briste som Sæbebobler.

Et lidet flatterende Billede! Som kan give Forfatteren af »Ved Ordets Lys« Anledning til at behandle Emnet:

»De satte en Ære i deres Skændsel.«

Men hvorfor denne politiske Manipulation? En »Ret Linser« om igen for den ene og en Bryllupsgave til den anden er der nogen, der har gættet.

Mon Sambandspartiet holder for denne Nedværdigelse?

D. F. D. S.

Fartplan

for

M.S. »Dronning Alexandrine«
Februar-Marts Rejse 1937.

Fra København	18. Februar
- Thorshavn	20. —
- Reykjavik	3. Marts
- Thorshavn	5. —
1 København	8. —

Det Forenede Dampskibsselskabs Ekspedition i Thorshavn.

Silvurbrúðleyp.

Tvoroyri flaggði mánadagin fyri silvurbrúðarparinum Th. Thomsen og frú.

Ætlanin var at elsta dótturin, Inger Thomsen, skuldi giftast sama dag — men hesum forðaðu veðurgudarnir við tað, at brúðgómurin, ein Dani, ið var komin við »Lyrus«, ikki slapp suður.

Javnaðarmenn!

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag hevur felagsfund 1. februar kl. 8 s. p. í Avhaldshúsinum.

Telegram.

Regeringen har fremsat Lovforslag 200.000 Kroner til vanskeligt skilende mennesker. Fimleikarhøllini 1937-38. Hestmennin Baad, Redskab udgaar. Niclasen.

Atgongumerkir

til Havnar sangfelags konsert i fimleikarhøllini í morgin kunnu bleggjast í kioskunum aftaná kl. 6 í kvöld, men fáast ikki við inngongdina.

Ódnin.

Sunnukvöldið og mánanáttna var av versta veðri. Brimgangurin var av tí allarmesta, og eldri menn ymsastaðni um landið siga seg ikki at minnst ringari brimódn enn tað sama. Ymsastaðni frættist frá skaða. Tað eru mest neyst ið fara eru. Í Havn legði sjógvurin inn eftir koyrukaiuni, fólk var um at skolest út. Politiið lat tí býrnar ganga av fyrri fólk.

Í Arnafirði sigast tey flestu neystini at vera niðurtikin av brimi. Úr Kirkjubø frættist, at ein stór velta er logd undir mól; sjógvurin legði so javnan inn yvir kirkjugarðin. Eisini úr Vágum og Mikinesi sigst frá ræðuligum illveðri og brimgangi. Hópur av fiski er ymsastaðni sligin upp á land.

At bátarnir, sum sigla millum oyggjarnar hava verið nógv tarnaðir av óveðrinum er sjálvsagt; til domis fór »Smírlé« sunnudagin til Suðuroyar, men slapp ikki haðani aftur fyrr enn um miðdag miðvikudagin.

Á Tvoroyri slitu tveir motorbátar og ein hólkur — hann lá í havnarhylinum — og róku á land.

»Islands Falk«, ið skuldi koma suður mánadagin eftir kóli — hann hevði post við — hætti sær ikki um fjórðu.